

Det fremgår af lovforslaget, at den enkelte patient ved udskrivning fra sygehus får udarbejdet en plan for den videre genoptræning. Det er afgjort et fremskridt. Men det er helt nødvendigt, at der også følger reel genoptræning med planen.

Derfor er vi glade for, at vi netop fik en præcisering ind i finanslovaftalen om, at amtskommunerne har ansvaret for den nødvendige genoptræning efter et sygehusophold. Denne præcisering må nødvendigvis resultere i, at der også etableres de nødvendige genoptræningsstilbud. Vi ser meget gerne, at der bliver et samarbejde mellem amt og kommune på det område. Vi ser frem til en viderebehandling i Folketingets Sundhedsudvalg, og vi kan med de bemærkninger støtte det her lovforslag.

Birthe Skaarup (DF):

Lovforslag nr. L 69 synes vi sådan set er et udmærket forslag. Det er udmærket for patienterne, at det bliver præciseret, hvem der har ansvaret for dette område i sygehusvæsenet. Desuden er loven jo en opfølgning af den udmøntning af aftalen, der er indgået mellem regeringen og de kommunale og amtskommunale parter for år 2001.

For patienterne handler det om, at genoptræningen kommer i gang så hurtigt som muligt. Jo hurtigere, desto bedre. Det er sådan, at når man som patient kommer ud fra et sygehus, så er det fint, at man får mulighed for at komme i gang med de daglige gøremål med det samme, hvad enten det har været en svær operation, eller det har været en mindre operation.

Jeg tror, at det for patienterne er lige meget, hvem der tager sig af genoptræningen. Jeg tror, mange overhovedet ikke tænker på, hvis ansvar det er, men det er så præciseret her. Hovedsagen er, at man kommer i gang så hurtigt som muligt.

Det nye i det her er vel nok, at man skal lave nogle skriftlige planer, der skal udarbejdes, og at det skal ske i samarbejde med patienten og med de pårørende, og at man bliver visiteret netop til denne genoptræning af et bestemt team. Desuden er det sådan, at genoptræningen skal følges, og det er jo nok dér, der efter vores vurdering har været et svagt led.

Men vi kan ønske held og lykke med forslaget. Vi er i hvert fald positive over for det, såfremt det kommer til at virke. Jeg tror, det giver glade patienter.

Men så er der økonomien, og den er vi lidt betænkelige over, for det er ikke sikkert, at det har

virket, men jeg tror, at det har virket mange steder i amter og kommuner.

Der er jo nogle eksempler, som vi har set rundtomkring. Men hvis økonomien ikke følger med her, så er jeg helt sikker på, at der er en masse amtskommunale og kommunale folk, der vil råbe gevaldigt op.

Men vi går positivt ind for det her lovforslag. Jeg har lagt mærke til, at Amtsrådsforeningen har sat nogle spørgsmålstegn ved lovens ikrafttrædelse. De vil have, at den træder i kraft den 1. juli i stedet for den 1. april, og jeg tror, det bliver svært at få det her lovforslag implementeret ud fra, at der skal laves disse handlingsplaner så hurtigt. Så den ændring, som Amtsrådsforeningen gerne vil have, synes jeg, at man skal se positivt på under udvalgets arbejde.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

For et par måneder siden sendte ministeren en skitse over til det her, og det er jeg sådan set utrolig glad for. Det er noget af det bedste, jeg har set, for det er udmøntningen af det, vi blev enige om i forliget.

For det her har været et utroligt problem i mange år. Der har været den der gråzone imellem, hvem det nu var, der skulle påtage sig opgaven; hvem var det, der skulle løfte den? Særlig synes jeg, det har knebet i kommunerne.

Med den korte behandlingstid, der efterhånden er på sygehusene, blev gråzonen jo ikke mindre, tværtimod blev gråzonen større, for det nytter jo ikke noget at have givet folk en god og effektiv behandling på sygehuset og en god operation, og så de kommer hjem og sidder, og der ikke sker nogen genoptræning. Så har man jo sådan set kun gjort sit arbejde halvt. Derfor er det en utrolig god idé klart at få at vide, hvem der har ansvaret.

Så bliver der lavet en handleplan i det her tilfælde, og handleplanen rækker jo ind i kommunen. Og nu kommer der måske et problem, som vi kan diskutere i udvalget. Det er i hvert fald noget, som kunne være med til at sætte en buffer ind. Jeg synes, vi skulle gøre, hvad vi kan for at fjerne problemet. Jeg tænkte nemlig på det sådan retssikkerhedsmæssigt: Hvad kan den patient gøre, der skal have sin genoptræning hjemme i kommunen, men hvor man ikke har det kvalificerede tilbud, der skal til? Hvilken retssikkerhed har man så som patient? Kan man stå der og vifte med sin handleplan, og så bliver den ikke indfriet, og hvor lang tid kan der gå, før man går i gang med det?